

Nr. 2

Desember

2021

Biskopens Juleandakt

Gjeterne dro inn til Betlehem for å se barnet som var født. Dette enkle faktum har jeg i alle år tatt for gitt og ikke tenkt noe mer over. Nå er det noe jeg biter meg merke i. For vi har ikke kunnet dra for å møte andre mennesker som vi har ønsket i det siste. Heller ikke de nyfødte. Når disse ordene skrives er det fremdeles usikkert hvordan denne julefeiringen blir. Rundt oss her i nord er smitten nå økende. Kan vi samles slik vi vil, eller er må vi av hensyn til smittevern feire jul enda en gang uten å kunne samle oss slik vi ønsker?

Vi kjenner nok alle fremdeles på følelsen av isolasjon fra nedstenging av samfunnet og sosial avstand gjennom lang tid, og fremdeles må leve med usikkerhet om smitten igjen vil føre til at vi ikke kan møtes. Da blir gjeternes pileygrimsreise til barnet i krybben ekstra dypebar og vakker. Samtidig som det blir enda viktigere å huske at den viktigste bevegelsen denne natta i Betlehem for 2000 år siden, ikke var gjeternes vandring, reisen til Maria og Josef eller englene forflytning, hvordan nå enn de gjorde det. For det var Gud selv som gjorde den viktigste bevegelsen!

«Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss»

Gud kom til oss. Gud ble en av oss og var tilstede midt mellom oss mennesker. Det var ikke menneskene som måtte komme til Gud, men Gud som kom til menneskene.

I møte med begrensninger og hindringer er dette noe vi kan få hvile i. Når vi feirer julens mysterium, at Gud ble menneske, feirer vi at barnet i krybben viser oss en Gud som kommer til oss uten å bli begrenset av våre begrensninger. En Gud som oppsøker oss der vi er. En Gud som tar bolig iblant oss, og som blir en av oss.

Når vi samles til julegudstjenester er det godt og riktig. Det er godt å komme sammen og loprise den nyfødte Gud og det er riktig å komme til gudstjenesten for å gjøre det. Det er mer enn en flott juletradisjon. Det er tilbedelse og takknemlighet. Men det er ikke absolutt nødvendig. Det ble jul i fjor også, selv om mange av oss ikke hadde mulighet til å komme til kirke.

Gud trenger ikke julegudstjenester for å komme til oss. Gud kommer til oss selv om vi sitter alene. Gud kommer til oss om vi er samlet med storfamilien. Gud kommer til oss om vi sitter i en fullstappet kirke midt i bygda. Gud ble menneske, og Gud tar bolig iblant oss.

Derfor kan vi gå inn i enda en julehøytid der usikkerheten vil prege oss, med visshet om i alle fall en ting: Gud er midt iblant oss!

Vi håper og ber om en julefeiring der vi kan ferdes fritt. Vi håper og ber om fulle julegudstjenester der vi sammen kan feire barnet i krybben. Vi håper og ber om at vi kan bevege oss slik gjeterne på marken kunne. Vi håper og ber om at ingen trenger å sitte alene i jula, i frykt for smitte. Vi håper og ber om at vi kan samles og synge med englene på marka: «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden». Vi håper og ber om en jul slik vi er vant til å feire den.

For vi skal uansett feire! Vi skal feire fellesskapet Gud skapte den natta i Betlehem. Fellesskapet som bryter alle grenser og når oss selv når vi holder avstand. For Gud kom til oss. Gud kommer til oss. Gud er hos oss.

«Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet»

Jeg ønsker alle en velsignet julehøytid!

Olav Øygard
Biskop i Nord-Hålogaland bispedømme

Guðoheaddjít manne Betlehemii, oaidnit mánáža mii lea riegádan. Mun lean álo atnán dán smáva dieđu diehttelassan, inge duodí eambbo dan guorahallan. Dái dat lea juoga maid mun mearkkašan. Go mii han eat leat daid manemus áiggid sáhttán oaidnit nuppiid goas hálidit. Eat njuoratmánáid ge. Go dáid sániid cálán, de lea ain eahpesihkar movt juovlabasit šaddet. Dáppé min guovlluin davvin lassána njoammun. Sáhttit go čoagganit nu go hálidit, vuoi šaddat go mii njoammuneastadeami dihtii oktii vel basuhit juovlaid nu ahte mii eat čoaggan?

Mii varra ain dovdat sierranasvuða dovddu manjel go servvodaga gidgejedje ja leat guhká doallan gaskkaid, ja ain lea eahpesihkar dagaha go njoammun ahte mii eat sáhte deaivvadit. De šaddá guðoheddjíid pilegrimmátki liige divrras ja čappat. Seammás šaddá deháleabbon muuit ahte dat deháleamos lihkastat Betlehemas dan ija 2000 jagi áigi, ii lean guðoheddjíid vádjolus, dahje Maria ja Josefa mátki dahje engeliid johtin, mo dal dat leaš geavvan. Danin go lei Ipmil ieš gii dagai dan deháleamos lihkastaga.

“Sátni šattai olmmožin ja ásai min gaski”

Ipmil bodii min lusa. Ipmil šattai oktan mis, ja lei gasku min olbmuid gaskkas. De eai lean olbmot geat fertejedje boaitit Ipmila lusa, muhto Ipmil gii bodii olbmuid lusa.

Ráddjejumiid ja hehttehusaid siste lea dát mas sáttá vuoinnjadit. Go mii ávvudit juovlaid čieguvuða, ahte Ipmil šattai olmmožin, de ávvudit ahte mánáš kruppá siste čájeha midjiide Ipmila gii boahtá min lusa nu ahte ii hehttejuvvo min ráddjejumiini. Ipmila gii ohca min doppe gos mii leat. Ipmila gii ássá min gaski ja šaddá oktan mis.

Go mii čoagganit juovlaipmilbálvalusaide lea dat sihke buorre ja riekta. Lea buorre čoagganit ja máidnut aitto riegádan Ipmila ja lea riekta ipmilbálvalusas dan dakhak. Dát lea eambbo go buorre juovlavierru. Dat lea rohkadus ja giitevašvuhta. Muhto ii leat áibbas dárbašlaš. Ledje juovllat diibmá maid, vaikko mángasii mis ii lean vejolaš čoagganit girkui.

Ipmil ii dárbaš juovlaipmilbálvalusaide vuoi boahtá min lusa. Ipmil boahtá min lusa vaikko livččiimet okto. Ipmil boahtá min lusa vaikko leat olles bearrašiin ovttas. Ipmil boahtá min lusa jus leat čohkkáme dievva girkus gasku gili.

Danin sáhttit mannat vel oktii juovlabasiide main eahpesihkarvuohta váikkuha min, viissisvuðain dán ovttas: Ipmil lea gasku min gaskkas!

Mii doaivut ja rohkadallat juovlabasiid goas sáhttit friddjan vádjolit. Mii sávvat ja rohkadallat dievva girkuid juovlaipmilbálvalusain main mii ovttas ávvudit mánáža kruppás. Mii doaivut ja rohkadallat ahte mii sáhttit vádjolit nu go guðoheaddjít gittiin dahke. Mii doaivut ja rohkadallat ahte ii oktage dárbaš leat okto juovlaid danin go ballá njoammumis. Mii doaivut ja rohkadallat ahte sáhttit čoagganit ja lávlut nu go engelat gittiin: “Gudni lehkos Ipmilii allagasas, ja ráfi eatnama alde”. Mii doaivut ja rohkadallat juovlaid dakkáriin go mii leat hárjánan.

Go mii galgat ávvudit! Mii ávvudit dan searvevuða maid Ipmil duddjui Betlehema ija. Searvevuða mii čuvke buot rájiid ja ollá min lusa vaikko mii doallat gaskkaid. Go Ipmi bodii min lusa. Ipmil boahtá min lusa. Ipmil lea min luhtte.

“Sátni šattai olmmožin ja ásai min gaski, ja mii oinniimet su hearvásvuða”

Mun sávan buohkaide buressivdniduvvon juovlabasiid.

Olav Øygard
Davvi-Hålogalándda bísma

Pispän jouluharttaus

Paimenet lähtivät Beetlehemhiin kattomhaan lasta joka oli syntynyt. Tätä yksinkertaista toisiaan olen aina ottanut itteestään selvänä enkä ole miettinyt sitä sen enämpää. Nyt huomaan tämän, koska mettämä ole vain heit tavata ihmisiä sillä tavala ko olisimma toivonheet. Ei myös hään vastasyntyneitä. Ko nämä sanat kirjoitethaan oon yhä epävarmaa minäkäistä tämän vuoden joulunvietosta tullee. Meän ympärillä tällä pohjaisessa tartunut oon nyt nousussa. Voimako kokkoontua niin ko haluamma, tai häymäkö tartuntatutikontrolin takia vielä kerran viettää joulua ilman ette voima kokkoontua yhtheen sillä laila ko toivoisimma?

Tunnema varmhaan kaikki yhä isulasuunin tunnetta yhtheiskunnan pitkääkäihisen sulkeutumisen ja turvavälin pitämisen takia, ja vielä meän häättyy ellä epävarmuussa siitä ette tulleeko tartunut vielä kerran aiheuttamhaan sen ette emmä voi tavata toisia. Silloin paimenitten pyhiinvaeluksesta soimissa olevan lapsen tyköt tullee erikoinen kallisarvoinen ja kaunis. Samhaan aikaan oon yhä tärkeämpi muistaa ette tärkkinen liike sinä yönä 2000 vuotta sitten, ei ollut paimenitten vaelus, ei Marian ja Josef matka, eikä se ollut enkelitten siirtyminen, kunka het nyt sen tekivät hään. Ei, se oli Jumala itte joka teki tärkkeimän liikkheen!

«Sana tuli lihaksi ja asui meän keskelämä.»

Jumala tuli meile. Jumala tuli yksi meistä ja oli meän kans ihmisten keskuussa. Ei se ollut ihmisten joitten häättyi tulla Jumalan tykö, mutta Jumala joka tuli ihmisten tykö.

Kohatessa rajoituksia ja estheitä tämä oon jotaki missä met voima levätä. Ko vietämä joulun mysteeriä, ette Jumala tuli ihmiseksi, vietämä ette soimen lapsi näyttää meile Jumalan, joka tullee meän tyköt ilman ette meän rajoitukset rajoittaa hääntä. Jumala joka käy meän tykönä sielä missä olema. Jumala joka assuu meän keskelä, ja josta tullee yksi meistä.

Ko kokkoonumma joulujumalanpalvelukshiin se oon hyvä ja oikhein. Oon hyvä tulla yhtheen ja ylistää vastasyntynyttä Jumalaa ja se oon oikhein tulla joulujumalanpalveluksseen ja tehä niin. Se oon enämpi ko hieno joulutradisiooni. Se oon palvontaa ja kiitolisuutta. Mutta ei se ole ehottomasti välttämätöntä. Joulu tuli viimi vuonakin, vaikka monela meilä ei ollut maholisuus tulla kirkkoon.

Jumala ei tarvitse joulujumalanpalveluksia tulemhaan meän tyköt. Jumala tullee meän tyköt vaikka istuma yksin. Jumala tullee meän tyköt jos olema surperheen kans. Jumala tullee meän tyköt jos istuma täyessä kirkossa keskelä kyllää. Jumala tuli ihmiseksi, ja Jumala assuu meän keskelä.

Sen takia voima taas kerran siirtyy joulupyhiin, jossa epävarmuus tullee vaikuttamhaan meihin, varmoina ainakin yhestä asiasta: Jumala oon meän keskuussa!

Met toivoma ja rukkoilemma joulunvietosta jossa voima liikkua vaphaasti. Toivoma ja rukkoilemma täysitten joulujumalanpalveluitten puolesta, jossa voima yhessä juhlia soimissa olevaa lasta. Toivoma ja rukkoilemma ette voima liikkua niin ko paimenet keola. Toivoma ja rukkoilemma ettei kenekään tarvitse istua yksin jouluna, tartunan pelosta. Toivoma ja rukkoilemma ette voima kokkoontua ja laulaa enkelitten kans keola: «Ylistetty olkoon Jumala, ja rauha päälle maan.» Toivoma ja rukkoilemma ette joulusta tulisi sellainen mihin olema tottunheet.

Koska juhlia aioma, kaikesta huolimatta! Met aioma juhlia yhtheenkuuluvuutta jonka Jumala loi sinä yönä Beetlehemissä. Yhtheenkuuluvuus joka halkoo kaikki rajat ja saavuttaa meät, silloinkin ko piämä etäisyyttä. Koska Jumala tuli meile. Jumala tullee meile. Jumala oon meän tykönä.

«Sana tuli lihaksi ja asui meän keskelämä, ja met kattelimma Hänen kirkkauttansa.»

Toivotan kaikile siunattua joulua!

Kirkevergens «hjørne»

I denne utgaven av menighetsbladet kan vi by på litt hyggelig info om presten Jesper J. Alvær, biskopens julehilsen på norsk, samisk og kvensk, litt kommende arrangementer, info og annet smått. Jeg vil også benytte muligheten til å skrive noen ord selv.

September hadde jeg vært kirkeverge i to år. Jobben som kirkeverge er i hovedsak en administrativ stilling. Mye, eller det meste, var veldig nytt for meg i starten, og jeg lærer stadig nye ting. Utvilsomt en interessant jobb.

For meg virker det som at felles for alle som jobber i kirken er at de har et ønske om å gjøre noe godt for sine medmennesker. Både i det daglige arbeidet og på kurs, møter og samlinger har jeg alltid hatt inntrykk av at de man møter er både inkluderende og engasjerte. I det daglige opplever jeg et veldig fint arbeidsmiljø, og jeg vil takke både kirketjener, vikarorganist og prester som har vikariert her for å bidra til det. Tidligere kirkeverge har stilt opp med både opplæring og oppstramming når det har vært behov. Alle disse som en del av Kvænangen menighet har løset meg gjennom disse to årene med sin kunnskap, faglige dyktighet og omsorg for sin arbeidsplass og kirken, og det setter jeg veldig stor pris på.

Tiden her har i midlertid også bydd på en del utfordringer; Økonomien til fellesrådet er svært anstrengt, og har vært det over mange år. Fellesrådet får sin rammebevilgning fra kommunen, og den har ikke økt i takt med de reelle lønns og prisstigninger.

Menigheten har bare deltidsstillinger, og man ønsker så langt som mulig å unngå kutt i stillinger. Kutter vi der, vil vi ikke ha personell til å gjennomføre gudstjenester og kirkelige handlinger.

Dette har medført at man over flere år har valgt å kutte i vedlikehold på blant annet kirker og kirkegårder for å berge «bunnlinja» i regnskapet. Vi får en del klager på kirkegårdene i sommerhalvåret, og samme vinterstid da vi bare brøyter til begravelser og jul/nyttår. Dessverre ser ikke årene som kommer noe bedre ut økonomisk, og det vil gjenspeile seg i bygg i forfall, fortsatt lite stell og vedlikehold på kirkegårder, og i verste fall kutt i bemanning og stengte kirker.

Jeg tenker det er viktig at vi med menighetsbladet som en plattform for informasjon kan gi uttrykk for de bekymringer kirken ser på økonomisk.

I sommer så vi et sterkt engasjement fra folk rundt tilstanden til Skorpa kirke. Det er veldig bra! Det er ingen tvil om at slike opprop blir hørt av våre politikere, og jeg håper med dette at folk med tilknytning til våre kirker og kirkegårder gjør et lite opprop for disse og.

Vi går nå mot jul, og med det vil jeg ønske alle en god jul, og et godt nytt år når den tid kommer.

God lesning!

Ny prest i Kvænangen

I oktober kom Jesper Alvær med familien til Kvænangen. Vi ba Jesper fortelle litt om seg selv, veien hit og om han og familien har noen faste juletradisjoner.

Jeg er født i København i 1973, vokste opp i Oslo med mor fra Bohuslän og far fra Rogaland. Fruen (Isabela) traff jeg da vi studerte ved Kunstakademiet i Praha, og vi har to døtre; Kazi på 3 år og Hilma som ble født i Tromsø i oktober 2021, like etter at vi kom til Kvænangen.

Stillingen i Kvænangen jeg søkte på er den samme som den ordinære soknepreststillingen, som ble omdefinert til en rekrutteringsstilling. Dette gjorde at jeg kunne jobbe mens jeg avslutter de siste semestrene av teologistudiet.

Jeg har tidligere fulgt praktisk teologisk utdanning (VTP) i Nord-Hålogaland bispedømme mens jeg har vært student ved Teologisk Fakultet i Oslo. Mens jeg fremdeles har en fot der, virker det naturlig å ta avsluttende emner ved Kirkelig utdanningscenter Nord (KUN) i Tromsø og enkelte emner på VID vitenskapelige høgskole.

Begge disse er samlingsbasert utdanning som bedre lar seg kombinere med jobb og innpasses i stillingen. Jeg har de siste årene vikariert i Sørreisa, Finnsnes, Vadsø, Kirkenes og Hammerfest, før jeg hadde et vikariat i Kvænangen julen og nyttår 2020/21. Hovedgrunnen til at jeg søkte meg tilbake var at jeg fikk en oppmuntring til det fra blant annet en nestor i menigheten og kollegiale erfaringer fra julevikariatet gjorde det attraktivt tenke seg tilbake. Å kunne jobbe og studere samtidig er også stimulerende. Da blir praksis og teori vevd sammen på en god måte, så etter anbefalinger fra prosten søkte jeg stillingen.

Kvænangen er en sammensatt menighet som byr på gode utfordringer. Hvordan kan vi best bruke våre tradisjonelle ressurser for å skape en dagsaktuell, samlende og åpen kirke? Og hvordan favne de ulike kulturhistoriske segmentene bedre?

Det er noen mulige vinklinger som umiddelbart skiller seg ut. Diakonalt arbeid kan også være mer i fokus, så her prøver vi å skape en dialog rundt livshistorier og gudebilder, som i første omgang er i samarbeid med de eldre som bor på Hybelhuset. Ideen er å ta utgangspunkt for samtalen i det som er forankret som opplevelser og erfaringer.

Vi begynner å nærme oss jul. Tiden mellom vintersolverv og trettendedagen, og spesielt julen har alltid vært litt hektisk i vår familie. Ofte er det mye reise til ulike deler av familien, eller besteforeldre som bodde et stykke unna. Så ble julefeiringen etter hvert fordelt slik at vi var det ene året der, det andre der.

Med det har heller ikke vi tatt med oss de store juletradisjonene med pynting og baking og andre faste forberedelser, som gjentas hvert år. Det stiller oss litt åpen for hvordan vi selv feirer julen. Men julemat blir det hvert år.

I Tsjekkia er karpefisk stort, så ingen jul uten den. Obligatorisk er også lutefisk, mens ribbe som oftest også får plass, ved siden av Janssons frestelse, köttbullar, julskinka og prinskorv. Gjennom de ulike rettene tar vi vare på og minnes de ulike røttene vi har i familien.

Slekters gang

Døpte

17.10.2021	Odin Myrvoll
31.10.2021	Ulrik Cassander Skåre

Konfirmerte

23.05.2021	Jonah Jørgensen
23.05.2021	Monica Boberg
23.05.2021	Sebastian B. Mathiasen
23.05.2021	Ida Madelen Kaino
23.05.2021	Adrian Isaksen
23.05.2021	Stina Solheim
29.08.2021	Maja Karlsen
29.08.2021	Lars Johan Pedersen
29.08.2021	Hedda Mathiassen
29.08.2021	Ronja Wassnes
29.08.2021	Petter Jensen-Bæhr
29.08.2021	Ihne Olsen
29.08.2021	Preben Andersen
29.08.2021	Sunniva Torvund
29.08.2021	Sverre Andre Holst

Døde

22.01.2021	Ednar Henriksen f. 1950
12.03.2021	Evald Tryggstrand f. 1947
21.04.2021	Arnold Cornelius Heiberg f. 1929
04.05.2021	Håkon Thomassen f. 1943
14.05.2021	Jørgen Malvin Henriksen f. 1931
22.05.2021	Randi Nikoline Bårdsen f. 1939
01.06.2021	Øivin Johannes Eilertsen f. 1940
03.07.2021	Hans-Jørgen Emaus f. 1947
03.07.2021	Valborg Evelyn Johansen f. 1938
17.07.2021	Elise Marie Vestgård f. 1932
15.08.2021	Leif Magne Nilsen f. 1961
20.09.2021	Gunnar Sigmund Eriksen f. 1946
01.10.2021	Gunvor Persen f. 1940
25.10.2021	Odd Olai Pedersen f. 1942
30.10.2021	Harry Marelius Larsen f. 1939
06.11.2021	Berit Amanda Johnsen f. 1935

**Vi bistår med alle tjenester
ved gravferd**

- Kister
- Blomster
- Annonsering
- Gravminne
- Vi tilbyr også digitale løsninger som minnesider og streaming.

Vi samarbeider med:
Br.Strand Stenhuggeri

Kontakt:

Odd-Steinar Hansen
Kirkeveien 2
9151 Storslett

Telefon: 45 45 30 17
E-post: post@ntbbyra.no
Web: nordtromsbegravelsesbyra.no

Hagan Blomster

- Alt av blomster
- Begravelsesbyrå
- Blomster til begravelser
- Gartneri
- Alt til hagen

9151 STORSLETT

Tlf. 77 76 50 39 / 414 38 744

Din annonse her?
Ledig annonseplass.

BYGGtorget
MATERIALHANDELEN AS

Trelast og
bygningsartikler

Tlf. 777 68 104
post@materialhandelen.org
9161 Burfjord

TAKSERING

Vi setter pris på dine verdier!

Vi utfører taksering i hele Nord-Troms.

Ta kontakt for verdisetting av dine eiendeler!

Telefon: 7776 4900 / 900 68850 E-post: post@rejos.no

Rejos Takst - Medlem av Norges Takseringsforbund

Godkjent takstmann for:

bolig, næring, landbruk, skade og boligsalgssrapport

www.rejos.no

Din annonse her?
Ledig annonseplass.

900 54 494 tom@graveservicenord.no

BURFJORD

YX Burfjord

9161 Burfjord

Telefon: 77 76 84 21

yx@burfjord.net

Matkroken

ENKEL OG TRIVELIG HANDEL

Sørstraumen Handel AS

9162 Sørstraumen

Tlf. 777 699 10 –

butikk@sorstraumen.no

www.sorstraumen.no

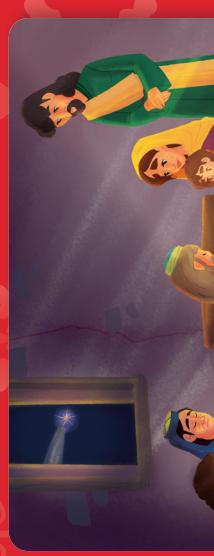
BARNAS SIDE

Finn 10 blomsternavn!

Inne i rutennettet er det gjemt 10 blomsternavn. De står fra venstre mot høyre, og nedover. Finner du alle?

M	B	T	K	R	O	K	U	S	T
Å	L	Ø	V	E	T	A	N	N	U
L	Å	R	N	A	S	H	A	T	S
I	K	N	A	L	F	E	L	U	E
B	L	Å	V	E	I	S	E	L	N
E	O	L	Ø	R	O	T	F	I	F
S	K	A	L	Å	L	E	R	P	R
T	K	O	T	S	E	H	O	A	Y

Finn fem feil Vismennene knelte for Jesus, og ga ham gull, røkelse og myrra. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under? (Tegning: Claudia Chiarravalloti)

T	K	O	T	S	E	H	O	A	Y
H	E	R	E	V	L	O	S	N	D
I	R	H	V	I	T	V	E	I	S

Fargelegg!

Da Jesus var født, kom tre vise menn fra Østen for å hylle ham.
(Tegning: Claudiia Chiavaralotti)

Gi barnebladet
BARNAS til et barn
du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement
på **Sondagsstolen.no**
eller **22 08 71 00**.

Veien til stallen

*Barnet ned i krybben og stallen vitner om
at engler vinternatten kom ned fra himmelrom
La tråkkene i sanden der østens konger red
bli sporene som leder helt fram til riktig led*

*Gulldryss fra englevinger sprer fakler over jord
og buen som de former gir håp til de som tror
Se ilden hamrer snøen til fat av hvitt krystall
som solen farger dråper mot vårens fossefall*

*I natten flommer lyset langs kongers fotefar
og viser vei for verden hvor jesusbarnet var
Må alle Jordens mennesker dra dit fra fjern og nær
Og stanse opp ved stallen der mor og gutten er*

*Jan Helge Jensen
Kvænangen*

Informasjon om gravplasser i Kvænangen

En viktig oppfordring til alle brukere og besökende av kirkegårder i Kvænangen.

Som et ledd i gravferdsforvaltning er noe av vår oppgave å til se at kirkegårdene driftes etter de vedtekter som er fastsatt.

Montering av gravminne kan først skje etter at gravplassforvaltningen (her fellesrådet) har godkjent gravminnet.

Selv om de fleste leverandører leverer gravsteiner som er innenfor målene som er godkjent, skal navn og inskripsjon godkjennes.

Gravminner som ikke er godkjent og ikke oppfyller kriteriene i vedtekten kan kreves fjernet eller endret.

Selv om ikke kirkelig fellesråd har enerett til å sette opp gravminner skal de som monterer (aktører med tillatelse fra fellesrådet) sette opp disse slik at radene blir på linje, og ikke står skjevt.

I de tilfeller der det gravlegges ved siden av en grav og det brukes felles støtte til disse gravene, skal støtten midtstilles.

Festere til de støtter som ikke er midtstilt etter andre gravlegging og støtter som ikke er montert på linje, vil få brev der de vil bli bedt om å rette dette opp. Blir de ikke rettet opp vil kirkelig fellesråd få rettet dem opp og sende regning for dette til fester.

Det er gravminnets eier/fester som er ansvarlig for at gravminnet ikke er til forfall, sjenanse eller fare for de som ferdes på gravplassen.

Mange ønsker også å pynte foran gravminnene med steiner og liknende. Dette er ikke tillatt, det er kun naturstein som ikke er fysisk festet i gravstein som kan stå i/rundt plantefelt. Denne skal også flukte med bakken.

Ved klipping utgjør steiner og små hekker og gjerder en stor risiko for utstyr vi har.

Vi oppfordrer til å fjerne disse selv, vi vil uansett fjerne disse til våren.

Min salme

I forrige utgave av menighetsbladet utfordret Gerd Tollefsen Aslaug Wiik til å komme med sin salme til bladet. Ettersom det ikke høvde helt denne gangen utfordret vi Janne Kankaala. Janne tok utfordringen;

«Vår Gud han er så fast en borg» med originalmelodi»

Ved valg av den beste salmen gjelder samme regel som med andre type musikk: alder betyr kvalitet. Hvis man vil finne god musikk i hvilken som helst sjanger, må man starte fra 1950-tallet og gå tilbake i tid. Spektrum er nesten 1000 år. Vi ser dette også i kirkemusikk. Man kunne fylle et bibliotek med mesterverker som er skrevet helt fra middelalderen.

Det finnes vakre moderne salmer, men de er ikke testet mot tidens tann. Gamle salmer var ikke bare noe som ble sunget i kirkelige handlinger. I tillegg til sterkt bibelsk forankring inneholdte de samfunnskritikk, politisk budskap og evige sannheter om livet. Viktige temaer var urettferdighet i verden som for eksempel fattigdom og forfølgelse av de svake. Komponister og forfattere var egentlig sin tids menneskerettighetsaktivister, og deres salmer skapte selv tillit samt bevissthet blant vanlige folk ved å uttrykke hva menneskeverd er og bør være.

Martin Luther med sine revolusjonerende tekster er et godt eksempel. «Vår Gud han er så fast en borg» hjalp ikke bare å frigjøre mennesket fra kirkens enerett på tolkning av Bibelen, men den ble også brukt som en patriotisk sang, blant annet i tredveårskrigen. Man kan stille spørsmål om vår tids aktivister klarer å lage en sang som synges rundt verden i 500 år.

Musikalsk sett er det dumt at vi ikke synger Luthers opprinnelige versjonen i kirker. Den har fantastisk komplisert rytmefølelse med seks taktendringer i ett vers, men i renessansetidens musikk var dette ikke uvanlig. Man kan nesten høre hele rytmeseksjonen bak melodien som gir rom for utallige variasjoner. Moderne mennesker er vant med å lytte monotonisk popmusikk og derfor krever det litt øving til å synge gamle salmer.

For å høre Luther sin egen versjon prøv å søke på Youtube med ord: "Martin Luther Ein feste burg chorale melody".

*Vår Gud han er så fast en borg,
han er vårt skjold og verge.
Han frir oss ut av nød og sorg
og vet oss vel å berge.
Vår gamle fiende hård
til strid imot oss står.
Stor makt og arge list
han bruker mot oss visst.
På jord er ei hans like.*

*Vår egen makt er intet verd,
snart fikk vi banesåret.
Men én går frem i denne ferd,
som Herren selv har kåret.
Vil du hans navn få visst?
Han heter Jesus Krist,
den høvding for Guds hær,
i ham kun frelse er.
Han marken skal beholde!*

*Om verden full av djevler var
som ville oss oppsluke,
vi frykter ei, vi med oss har
den som Guds sverd kan bruke.
Er verdens fyrste vred
og vil oss støte ned,
han ingen ting formår,
fordi alt dømt han går.
Et Guds ord kan ham binde.*

*Guds ord det skal de nok la stå,
og ingen takk de høster.
Gud selv vil mektig med oss gå,
hans gode Ånd oss trøster.
Og om vårt liv de tar,
og røver alt vi har,
la fare hen, la gå!
Mer kan de ikke få.
Guds rike vi beholder.*

Janne Kankaala

Navn og telefonnumre

Prestekontoret

Telefonnummer: 77 77 88 85

Menighetskontor

Telefonnummer: 41 34 66 90

Åpent: Man - Ons 10.00 - 14.00

Stab

Kontakt:

Prestekontorets telefonnummer:	77 77 88 85
--------------------------------	-------------

Kirkeverge:	Christin Røde	41346690
-------------	---------------	----------

Kirketjener:	Svenn Ivar Isaksen	91845660
--------------	--------------------	----------

Menighetsrådsleder:	Jenny Sofie Fyhn Olsen	97528819
---------------------	------------------------	----------

Kontingent til menighetsbladet

For å kunne gi ut menighetsbladet er vi **avhengig av økonomisk støtte** i form av annonseinntekter og frivillig kontingent fra leserne. For en stor annonse koster det kr 1000,- og for en liten annonse koster det kr 500,- for to utgivelser.

For privatpersoner er det frivillig hvor mye man ønsker å gi.

Vi håper flere bedrifter benytter seg av muligheten for å annonser, og ønsker å takke både bedrifter og privatpersoner som støtter menighetsbladet.

MENIGHETSBLADET

utgis av Kvænangen Menighetsråd

REDAKSJONSKOMITE

Soknepresten

Kirkevergen

Bladet har bankgiro: 4740.33.00930

VIPPS: 587254

Parkveien 19
9060 Lyngseidet

Tlf.: 77 71 03 17

Fax: 77 71 00 00

E-post: post@lavekst.no

Hjemmeside: www.lavekst.no

Gi grasrotandel til Sekkemo kirkeforening.

Sekkemo kirkeforening har organisasjonsnummer: **918 773 258**,

hvis du vil gi din grasrotandel til Sekkemo kirkeforeningen er det bare å si fra når du tipper. Takk!.

Vi trenger frivillige!

Til redaksjonen i menighetsbladet:

Bladet produseres stort sett på kirkekontoret, og det er svært ønskelig med nye medlemmer i «redaksjonen» som kan være med på å gi bladet et lite løft.

Er du god å skrive, ta bilder, eller har en liten journalist i deg som kan lage små reportasjer til menighetsbladet så ta gjerne kontakt! Vi ser etter kreative sjeler i alle aldre som kan tenke seg å bidra.

Til aktiviteter og andre tiltak:

Kvænangen menighet har ansatte som forsøker som best vi kan å ivareta de mange oppgavene som kirken har. Allikevel er det avgjørende med frivillige som gjør en liten eller stor innsats.

Vi ønsker å kunne arrangere tiltak for mennesker i alle aldre. Som frivillig i kirken er det ditt eget engasjement, interesser og hvor mye tid du vil legge i det som avgjør.

Forhåpentligvis vil man som frivillig kjenne på at det er både gøy og en fin måte å bli kjent med andre. I tillegg er du med på å skape viktige møteplasser og aktivitet i en distriktskommune!

Vi trenger frivillige som kan bidra til å arrangere kirkekaffe, om du er interessert i sang og musikk så kan du bidra med det. Det trengs også frivillige til formiddagstreff, kafè, trosopplæringstiltak/barne- og ungdomsarbeid, frivillig innsats på kirkegårdene eller andre ting som kan passe for deg.

Meld din interesse til christin.rode@kvanangen.kommune.no eller på tlf 41346690.

Velkommen til et hyggelig og inkluderende felleskap!

Aktiviteter fremover:

Sekkemo kirkeforening har adventsmøte i kirkestua fredag 10 des. kl. 17.00. Vi skal synge adventssalmer, kåseri, utlodning, andakt og spise god mat.
De som trenger skyss, ring 92243778.

Velkommen!

Sekkemo kirkeforening vil i løpet av vinteren ha foreningsmøte i kirkestua, følg med på plakater og menighetens hjemmeside og facebookside.

Kvænangen menighet med frivillige har planer om å starte opp med formiddagstreff i Burfjord kirke en fredag i måneden. Formiddagstreffet har som formål å gi folk muligheten til sosialt samvær med kåseri, andakt, sang, kaffe og god mat. Vi tar sikte på å ha vårt første formiddagstreff fredag 21. januar kl.- 11.30 i Burfjord kirke.

Onsdagsrenn

Som tidligere år er det tenkt å ha servering i Burfjord kirke tre onsdager i forbindelse med onsdagsrenn, så fremst ikke noe uforutsett skjer.

Andre tiltak for barn og unge

Både i desember og tiden fremover håper vi på å kunne invitere til sammenkomster både i og utenfor kirken. Aktivitetene ute er litt avhengig av at været er på vår side, så følg gjerne med på facebooksiden til Kvænangen menighet og i kalenderen på hjemmesiden.

Kirkebesøk

Vi hadde lyst å invitere barnehagen på besøk i kirken, og en fredag i november kom en flott og ivrig gjeng innom.

Vi satt på matter på gulvet helt fremme i kirkerommet og snakket om kirken og det vi kunne se i kirkerommet. Barna fikk forklare selv hvordan man ser forskjell på en kirke og et helt vanlig hus. Tårn var eksempelvis ikke veldig vanlig å ha på helt vanlige hus, og salmetavle med tall inne var også veldig typisk å se i kirken i stedet for i stua.

Vi leste «boken om julen», som er juleevangeliet bare i et enklere språk for barn. Samtidig hadde vi improvisert rollespill der vi med bamser, dukker og lommelykt var både gjetere, engler og stjernen som viste veien til stallen der Jesusbarnet lå. Så spiste vi lunsj sammen med barna, og lagde julepynt i alle fasonger som barna fikk ta med hjem. Vi håper barna hadde det like gøy som oss!

Nye lysglober

I høst har vi gjennom kirkeoffer samlet inn midler til nye lysglober i kirkene. Det er tenkt å finansiere disse helt av innsamlede midler.

Globene er brukervennlige og globetoppene kan dreies slik at personer som ikke er så rørlige enklere kan tenne lys og plassere i lysringen.

Lysglobene er levert av Egill Jensen som har levert over 117 lysglober rundt om i hele Norge. Vi har da en i hver kirke og den som tidligere sto i Burfjord vil modifiseres slik at den vil kunne tas med å brukes der det er behov, og vil være i en fin størrelse til bruk for de litt yngre.

Visste du at lysgloben er et symbol på jorden der mennesket lever, og et symbol på evigheten?

I midten står Kristuslyset, på toppen står det gjerne et kors som forteller oss om Jesu død og oppstandelse og Jesu seier over liv og død.

Å tenne et lys kan være en meningsfull handling når ord ikke strekker til. Man kan tenne et lys for noe eller noen, i en stille bønn, eller for tanker man har.

Gudstjenester fremover:

Desember

12.des	3. søndag i advent	kl. 11.00	Burfjord	Skrifte og nattverd (S+N)
12.des	3. søndag i advent	kl. 17.00	Jøkelfjord	Julegudstjeneste
24.des	Julaften	kl. 14.30	Burfjord	Julaftengudstjeneste
24.des	Julaften	kl. 16.00	Sekkemo	Julaftengudstjeneste
25.des	Juledag	kl. 11.00	Sekkemo	Nattverd (N)
25.des	Juledag	kl. 14.00	Burfjord	Nattverd (N)
31.des	Nyttårsaften	kl. 17.00	Sekkemo	

2022

Januar

09.jan.	2. søndag i åpenbaringstiden	kl. 17.00	Spildra	S+N
23.jan.	4. søndag i åpenbaringstiden	kl. 11.00	Bufjord	S+N

Februar

06.feb.	6. søndag i åpenbaringstiden	Kl. 11.00	Sekkemo	N
20.feb.	Kristi forklarelsesdag	kl. 11.00	Burfjord	N
27.feb.	Fastelavensøndag	kl. 11.00	Sekkemo	N

Mars

13.mar.	2. søndag i fastetiden	kl. 11.00	Sekkemo	N
13.mar.	2. søndag i fastetiden	kl. 17.00	Burfjord	Fam.gudstjeneste

April

10.apr.	Palmesøndag	kl. 11.00	Jøkelfjord	Fam.gudstjeneste
10.apr.	Palmesøndag	kl. 17.00	Spildra	S+N
14.apr.	Skjærtorsdag	kl. 18.00	Sekkemo	S+N
15.apr.	Langfredag	kl. 11.00	Burfjord	
17.apr.	Påskedag	kl. 11.00	Sekkemo	N
17.apr.	Påskedag	kl. 14.00	Burfjord	N

Mai

08.mai	4. søndag i påskeperioden	kl. 11.00	Sekkemo	Familiegudstjeneste
22.mai	6. søndag i påskeperioden	kl. 11.00	Burfjord	N

Juni

03.jun	Konfirmantgudstjeneste	kl. 19.00	Sekkemo	Samtalegudstjeneste
05.jun	Pinsedag	kl. 11.00	Sekkemo	Konfirmasjon + N
19.jun	2. søndag i teenighetstiden	kl. 11.00	Burfjord	N
26.jun	3 søndag i teenighetstiden	kl. 11.00	Sekkemo	N

Juli

10.jul.	5. søndag i teenighetstiden	kl. 11.00	Burfjord	N
10.jul.	5. søndag i teenighetstiden	kl. 14.00	Jøkelfjord	Utegudstjenste
10.jul.	5. søndag i teenighetstiden	kl. 18.00	Storeng	Kirkegårdsandakt
31.jul.	8. søndag i teenighetstiden	kl. 11.00	Sekkemo	Samisk/ Norsk
31.jul.	8. søndag i teenighetstiden	kl. 18.00	Nordstrøm	Kirkegårdsandakt

På hjemmesiden vår www.kvanangenmenighet.no vil vi legge ut informasjon og oppdatert kalender for gudstjenesteplaner så snart det lar seg gjøre. Det tas forbehold om endring i gudstjenestelisten.
Gudstjenestelisten i FIN hver fredag.